

festivalul artelor

Nichite

la echinocțiu
21-31 martie 2026
ediția 21

NICHITA STĂNESCU

scurtă schiță bio-bibliografică

- S-a născut la 31 martie 1933, în Ploiești.
- Urmează, între 1940-1944, cursurile primare, primele două clase la Ploiești, iar celelalte, la Bușteni și la Vălenii de Munte, unde familia se refugiase din cauza bombardamentelor.
- Între anii 1948 și 1952, urmează cursul superior la același liceu.
- Între 1952-1957, urmează Facultatea de Filologie (Limba și literatura română), la Universitatea din București.
- Debutează în ultimul an de facultate (1957), la revista „Tribuna” (Cluj, 17 martie).
- După absolvirea facultății, devine redactor la secția de poezie a „Gazetei literare”.
- Editorial, debutează în 1960, cu volumul **Sensul iubirii**.
- În 1964, îi apare al doilea volum de versuri, **O viziune a sentimentelor**.
- În martie 1965, când poetul împlinea 32 de ani, îi apare al treilea volum de versuri, **Dreptul la timp**.
- După publicarea volumului **11 elegii**, aparițiile editoriale se succed într-un ritm alert: **Roșu Vertical, Alfa, Oul și sfera**.
- În 1969 îi apar volumele **Necuvintele și Un pământ numit România**.
- În anul 1970 apare volumul **În dulcele stil clasic** și selecția de **Poezii** în colecția **Cele mai frumoase poezii**.
- În 1972 apare volumul de eseuri **Carte de recitare**, cît

și **Belgradul în cinci prieteni** și **Măreția frigului - Romanul unui sentiment**.

- În 1975, publică cea de a patra selecție de autor - cea mai amplă apărută în timpul vieții, intitulată **Starea poeziei**. Evenimentul cel mai important al anului rămîne atribuirea Premiului Internațional de Poezie „Gottfried von Herder”. Decernarea premiului a avut loc la Viena, în aula Academiei Austriece de Științe, în luna mai 1976.

- În 1978 și 1979, îi apar două volume masive de versuri: **Epica Magna** - pentru care Academia Română îi atribuie Premiul „Mihai Eminescu” cît și **Opere Imperfecte**.

- În 1980, Academia Suedeză îl nominalizează la Premiul Nobel alături de Odysseas Elitis, Max Frish, Léopold Sédar Senghor și Jorge Luis Borges. Juriul îl preferă pe Elitis...

- La Timișoara, îi apare **Carte de citire, carte de iubire** (scrisă împreună cu Gheorghe Tomozei), versuri și proză poetică pentru copii.

- În 1982 publică: **Respirări**, volum de eseuri și proze poematice, ilustrat cu desenele sale, cît și **Noduri și semne**.

- În august, în Catedrala „Sfînta Sofia” din Ohrid - Macedonia, i se decernează „Cununa de aur” - marele premiu al Festivalului de la Struga. Trăiește unul dintre cele mai fericite momente din viața sa.

- Spre sfîrșitul anului 1982, lucrează la **Antimetafizica**, dictată lui Aurelian Titu Dumitrescu.

- Împreună cu criticul Alexandru Condeescu, lucrează la ediția reprezentativă a operelor sale. (Cele două volume masive de versuri, intitulate **Ordinea cuvintelor**, și volumul de proze **Fiziologia poeziei** vor intra la tipar în 1984 și vor apărea în anul 1985).

- Se stinge din viață la 13 decembrie 1983.

FESTIVALUL PE SCURT

Sîmbătă, 21 martie

Ora 11. Deschiderea oficială a festivalului.

Proiecția filmului **ANTRENORUL DE ÎNGERI**, după spectacolul cu același titlu de Nichita Stănescu. Interpretează actorii Centrului Dramatic Mythos.

Scenariul și regia – Mihai Vasile.

Duminică, 22 martie

Ora 11. Colocviul **ADOLESCENȚA – Un anotimp în Infern?**

în cadrul căruia va fi prezentat filmul **ÎNTRE DOUĂ OGLINZI** de Mihai Vasile.

Luni, 23 martie

Ora 10. Deschiderea atelierelor Universității Libere „Nichita Stănescu”.

Ora 17. 20 de ani de la premiera absolută a filmului **NEGUSTORUL DE AMINTIRI** coproducție a Televiziunii Române și a Teatrului Equinox Ploiești.

Scenariul și regia – Cătălin Apostol.

Marti, 24 martie

Ora 10. Atelier de scenaristică de film, susținut de regizorul Cătălin Apostol.

Ora 17. Vernisajul expoziției **AFIȘELE FESTIVALURILOR NICHITIENE (1984 - 2026)**.

Grafica: Mihai Vasile

Proiecția filmului documentar **DINCOLO DE ZID**.

Miercuri, 25 martie

Ora 10. Atelierul de semne (partea 1).

Ora 17. Proiecția unui fascinant eseu documentar despre realizarea unuia dintre cele mai importante spectacole care s-a jucat pe scenele teatrelor EQUINOX și MYTHOS: **IOV sau LUNGUL DRUM AL NOPTII CĂTRE ZI** – un film de Mihai Vasile.

Joi, 26 martie

Ora 10. **Obiceiuri și ritualuri din Maramureș**. Conferință susținută de etnolog Anca Stanca.

Secvențe din filmul **MARAMUREȘ – ȚARĂ VECHE, ȚARĂ NOUĂ** (scenariul, imaginea și regia – Florin Andreescu).

Ora 17. Proiecția filmului **MUZEUL ÎNTÎMPLĂRILOR DE CEARĂ** după spectacolul cu același titlu de Lucian Vasilescu și Mihai Vasile, realizat de Teatrul Equinox în anul 2011.

Vineri, 27 martie

Ora 10. Atelierul de semne (partea a 2-a).

Ilustrația de carte (Cazul Nichita Stănescu – Sorin Dumitrescu).

Ora 17. **Ziua mondială a teatrului.**

Citirea mesajului anual trimis întregii lumi de către Institutul Internațional de Teatru.

Ora 17. Premiera spectacolului de teatru **SOLUȚIA ADECVATICĂ** de Dumitru Solomon.

Interpretează actorii Centrului Dramatic Mythos. Regia Mihai Vasile.

Sâmbătă, 28 martie

Ora 11. Spectacolul-atelier **ADOLESCENȚI PE MARE.**

Interpretează elevii claselor de actorie ale Școlii de Arte Ploiești

Ora 13. Anul 2026 – anul **Constantin Brâncuși**. 150 de ani de la naștere.

Proiecția filmului documentar ZBOR FĂRĂ SFÎRȘIT.

Duminică, 29 martie

Ora 11. Atelier de teatru.

Luni, 30 martie

Ora 10. Atelierul de creație literară.

Ora 17. Spectacolul **CONTEMPLAREA LUMII DINAFARA EI** de Nichita Stănescu.

Interpretează actorii Centrului Dramatic Mythos.

Scenariul și regia – Mihai Vasile.

Marți, 31 martie

Ora 17. Închiderea atelierelor Universității Libere „Nichita Stănescu”.

Decernarea diplomelor, evaluarea finală.

Proiecția filmului **MĂREȚIA FRIGULUI** – un poem cinematografic de Mihai Vasile, după spectacolul cu același titlu de Nichita Stănescu.

CENTRUL DRAMATIC
MYTHOS
CENTRUL DE CERCETARE, DOCUMENTARE SI
PRACTICA TEATRALA SI CINEMATOGRAFICA

Sâmbătă, 21 martie,
ora 11

Proiecția filmului
**ANTRENORUL
DE ÎNGERI**,
după spectacolul
cu același titlu de
Nichita Stănescu.

antrenorul de îngeri

colaj dramatic din creația lui Nichita Stănescu
un spectacol de Mihai Vasile

în distribuție

suzana marin
mihaela gaffoi
luiza buiac
emilia dan vasile
ion streche
alin georgescu

De plînge Demiurgos...

Regizorul Mihai Vasile este un demiurg dramatic. Există regizori care stilizează, regizori care interpretează și regizori care creează.

Domnul Mihai Vasile creează.

Spectacolul său, ***Antrenorul de îngeri*** după poemele lui Nichita Stănescu este o enluminură a atingerii degetelor gîndului cu trupul eteric al artiștilor.

Îngerii săi suferă sau se revoltă, „cad în timp” sau se ridică deasupra existenței.

Gîndurile lui Mihai Vasile țin în mîină, ca într-o cvadrigă, toate tensiunile serafice ale artei. Vîrstele trec asemenea unei cascade prin corpurile metafizice ale personajelor.

Timpul spectacolului este timpul vieții noastre, pentru că am început să trăim într-o vreme în care

sfera nașterii și a morții poate fi zărită cu ochiul afectivității.

Domnul Mihai Vasile este, în cea mai înaltă măsură, un artist al creației și nu al interpretării cuvîntului și gestului.

Armura care cade în spectacolul său este timp al timpului, istorie a ființei, arheologie tragică a sentimentului.

Vocile actorilor răsună în memoria clipelor noastre trăite în chipul lor fraged, se așează între creier și gînd, între inimă și iubire, între sens și muzicalitate.

Sînt onorat pentru faptul că soarta mi-a oferit privilegiul de a asista la spectacolele Domniei sale.

Sîntem contemporani cu absolutul.

Ion Stratian

Duminică, 22 martie

Ora 11. Colocviul **ADOLESCENȚA – Un anotimp în Infern?**

în cadrul căruia va fi prezentat filmul **ÎNTRU DOUĂ OGLINZI** de Mihai Vasile.

între două oglinzi

Encouraging young people to use their Voices

Un film în premieră absolută de Mihai Vasile

Luni, 23 martie

Ora 10. Deschiderea atelierelor Universității Libere „Nichita Stănescu”.

Ora 17. Douăzeci de ani de la premiera absolută a filmului **NEGUSTORUL DE AMINTIRI**

NEGUSTORUL DE AMINTIRI

COPRODUCȚIE TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ & TEATRUL EQUINOX PLOIEȘTI
scenariul și regia **CĂTĂLIN APOSTOL** / director de imagine **MIHAI PĂTRAȘCU**

în rolul titular **MIHAI VASILE**

în alte roluri: **ION STRECHE • SUZANA MARIN • LILIANA BĂESCU • BOGDAN STOICESCU**

NEGUSTORUL DE AMINTIRI

Potrivit mărturisirii autorului, tînărul regizor **Cătălin Apostol**, partea de consistență ideatică a scenariului a pornit de la un fapt real: un reporter TV înregistrează pe peliculă, într-un târg bucureștean, un ciudat pensionar care, alături de alte obiecte personale, încearcă să-și vîndă și cîteva fotografii de familie. Acest neverosimil gest a fost ca un declic, care a condus, ulterior, la transformarea faptului de viață în fapt artistic.

Firește că filmul are o traiectorie diferită, încarnînd povestea unui bătrîn profesor care și-a pierdut, într-un incendiu, familia și întreaga agoniseală. Ca în tragediile antice, această poveste se consumă într-o singură zi, interferînd elemente de sugestie, care creionează personalitatea eroului, și trimite astfel, aluziv, spre cumplitul episod, care i-a devastat ființa. Marcat profund și singur în durerea sa, el rămîne doar cu imaginea dezastrului și cu unele obiecte de suflet, scăpate din iadul flăcărilor.

În film, restriștea sa sufletească se conjugă admirabil cu atmosfera în care trăiește și în care și-a găsit temporarul adăpost, cutreierîndu-l în disperare. Cadrul general, creat sau natural, se intersectează, pînă la totală identificare, cu starea personajului, aparatul glisînd de la tușele precise ale ambientului derizoriu la figura răvășită de suferință a profesorului.

Filmările, ce par a fi executate dintr-o bucată, aproape reportericește, sînt de fapt cheia emoției cinematografice, apte să comunice sentimentele și să dea greutate mesajului, condensîndu-i emoțiile. Cadrarea exactă și racurși-urile complementare creează o alternanță, bine calibrată, de stări, în acest fel izbutind să suplinească subiectul narativ și fireasca despovărare de amănunte a dialogului. Dincolo de cuvinte, aparatul vede golul imens care se cascadează, precum o prăpastie, în sufletul personajului, adîncind singurătatea care-l împinge spre deznodămînt.

Pe un fond muzical bine ales, subliniind corespondențele erou - mediu, durerea mută este alimentată de

sucsesive flash-back-uri care poartă în ele, ca un leit-motiv, consistența simbolică a două imagini revelatoare: focul, în jurul căruia pare că se „hîrjonesc” mama și fiica, dispărute în incendiu și tabloul de nuntă. Lor li se adaugă, secvențial, cuplul mamă fiică, așezate la masă, operatorul stăruind asupra ochilor larg deschiși și întrebători ai copilului.

Este, de bună seamă, amintirea care ucide, dar reprezintă, totodată, imaginea-forță a filmului care îl îmbogățește sintetizator și înobilează expresia, marcîndu-i mai net substanțialitatea sensurilor.

Produs, așadar, de TVR, în colaborare cu Teatrul Equinox și turnat în Ploiești și, parțial, la Cocorăștii-Mislii, filmul se susține și se articulează convingător prin prestația actorilor acestui teatru. Disponibilitatea și proapețimea lor, ca și bucuria de a se afla, încă o dată, în fața aparatului de filmat, îi încarcă de energie, conferind personajelor credibilitatea necesară.

În rolul principal, al bătrînului profesor, se detașează polivalentul artist Mihai Vasile, mentorul Teatrului Equinox. Deși nu-l regăsim decît arar în ipostaza de actor, în filmele proprii sau pe scenă, el reușește acum să dea viață unei partituri dificile care îi solicită la maximum trăirile. Numai experiența și cultura sa i-au permis să confere rolului dimensiunea caracterologică adecvată, reprimîndu-și atent dinamismul și exuberanța specifice naturii sale, pentru a putea astfel purta mai bine povara personajului.

În celelalte roluri, prezențe demne de reținut au avut actorii: Ion Streche (portarul școlii, om cu tabieturi, care vede și știe multe, dar... tace), Suzana Marin (o „perfectă” femeie de serviciu, clevetitoare și nemiloasă), Liliana Băescu (directoarea Școlii, plină de prestanță, comunicativă și înțelegătoare)...

Cu acest film, realizat în coproducție, Teatrul Equinox și-a mai adăugat o reușită și, astfel, a mai urcat o treaptă în stima publicului.

Nicolae Dumitrescu
(noiembrie, 2006)

Regizorul **Cătălin Apostol** este, de fapt, un scriitor în cel mai pur sens al cuvîntului. De mai bine de trei decenii scrie pentru ziare și reviste prestigioase din România, unele dintre acestea fiind deja istorie și, paralel cu asta sau chiar împletindu-se într-o excepțională armonie, face televiziune (documentare, reportaje, anchete, investigații).

Pentru această prodigioasă activitate a primit nenumărate premii și distincții la festivaluri și reuniuni cinematografice și de televiziune în țară și străinătate.

În anul 2020 realizează unul din filmele documentare cele mai zguduitoare din cinematografia românească – „Granița morții”. Despre acest „fapt” cinematografic, chiar autorul lui spune răspicat: „Mi s-a părut o imensă ticăloșie faptul că după aproape 30 de ani statul român nu și-a asumat nici o responsabilitate pentru toate aceste crime.” Întîmpinat întotdeauna cu aplauze și comentarii superlative, filmul acesta a fost invitat la mari reuniuni cinematografice, a fost nominalizat ca fiind un caz excepțional de artă filmică dar și de atitudine civică. La TIFF (Transilvania International Film Festival) de la Cluj-Napoca filmul a fost considerat printre momentele sale de maximă audiență.

În ceea ce francezii numesc „début avant le début”, Cătălin Apostol realizează în anul 2006 primul său film de ficțiune împreună cu actorii Teatrului Equinox din Ploiești, teatru în care a activat în tinerețea sa din anii '80. Filmul se numește „Negustorul de amintiri” și, după mărturisirile sale, pleacă de la un fapt real (deh! meteahnă de autor de filme

documentare!)

Filmul „O zi bună”, realizat în anul 2008, este cel de al doilea film de ficțiune al său, film cu care debutează, de fapt, în lumea cinematografică românească. De aici, sedus de ceea ce oferă filmul de ficțiune, Cătălin Apostol scrie și regizează primul său film de lung metraj, „Umilință”, film despre care critica de specialitate din România a fost aproape unanim de acord că este una din cele mai interesante creații cinematografice din ultimele decenii.

„Eu sînt dependent sufletește de Ploiești” – spune la un moment dat Cătălin într-un interviu. Da, Cătălin Apostol, ca de altfel mulți dintre artiștii și oamenii de cultură din generația lui, a trecut pe la Teatrul Equinox, s-a înțelepțit încă din adolescență la această școală a artelor moderne. Și se confesează mai departe: „Nu rezist mai mult de o săptămîină fără să vin în Ploiești. Sînt momente în care vin pur și simplu, chiar și în toiul nopții, fără nicio treabă. Eram odată într-o pasă proastă și simțeam nevoia să mă încarc sufletește în locurile copilăriei mele. Am mers pe strada Cameliei, unde am copilărit, m-am oprit puțin la blocul meu de la marginea cîmpului, am tras de cîteva ori aer în piept și m-am întors în București.”

Mărți, 24 martie

Ora 10. Atelier de scenaristică de film, susținut de regizorul **Cătălin Apostol**.

Ora 17. Vernisajul expoziției **AFIȘELE FESTIVALURILOR NICHITIENE (1984 - 2026)**.

Grafică de **Mihai Vasile**.

**festivalul
de poezie**

**NICHITA
STĂNESCU**

Afișul primei ediții a Festivalului
de poezie NICHITA STĂNESCU

ploiești

7-9 decembrie

1984

VAMIR

Mihai Vasile debutează în grafica publicitară încă de pe la începutul anilor '70 când participă cu afișe la expoziția de grup de la Sala Dalles din București, curatoriata de maestrul Mihai Mănescu, cunoscut și pentru grafica sa publicitară.

De atunci, Mihai Vasile a realizat sute de afișe, coperte și ilustrație de carte, design pentru flyere, broșuri, cataloage de prezentare, mape, machete pentru bannere, panouri publicitare etc. Dintre acestea se detașează creația sa grafică la evenimentele nichitiene: afișele și grafica publicațiilor primelor ediții, din anii '80 ale festivalului, cât și toată prezentarea grafică a complexului publicitar de la Festivalului Artelor **Nichita la Echinocțiu**.

Această latură a creației sale a fost observată de mulți dintre cei care i-au analizat opera.

Iată, în acest sens, un fragment dintr-un eseu mai amplu al criticului și eseistului Christian Crăciun:

„Mihai Vasile este un om-instituție. Adică un om care a creat un monument cultural, l-a făcut să funcționeze câteva decenii, ceea ce ține de miracol într-o cultură cu respirație atât de scurtă încât pare a nu mai respira deloc uneori.

Artistul vizual și regizorul care vede în teatru o școală a libertății și desfășurarea poeziei în spațiu, a îmbogățit prin experimentul său din Ploiești nu numai spiritul comunității, ci și cultura noastră (nu numai teatrală).

*Prin vocație și energie creatoare un constructor, un vizionar, Mihai Vasile are tenacitatea halucinatului care vede peste noi, mult mai departe. Prin el Nichita a primit cam singura cinstire pe măsura sa din partea urbei natale. Aproape fiecare spectacol, film, expoziție, carte ale sale au fost fără exagerare evenimente. El a fost cam singurul (împreună cu alți frumoși nebuni, firește) care l-au cinstit și îl cinstesc cum se cuvine în Ploiești pe Nichita cel pururea Azi. A inițiat Festivalul de poezie **Nichita Stănescu** din 1984 până în 1990. Apoi Festivalul Artelor **Nichita la Echinocțiu**, din 2006 încoace, manifestare care durează 11 zile sacre, între sărbătoarea soarelui și data nașterii poetului, pluri-artistică, eveniment care scoate urbea din provincialismul și cenușiul cultural în care se scaldă comod.*

Teatrul Equinox și Centrul Dramatic Mythos sînt etape ale aceluiași proiect cultural unic, perfect articulat și urmărit cu perseverența posedărilor de idee.”

Mărți, 24 martie

Ora 17

Proiecția filmului documentar **DINCOLO DE ZID.**

Un film despre actul de creație, despre ceea ce înseamnă artele vizuale în lumea de azi, despre mari personalități ale artei și culturii românești și europene.

DINCOLO DE ZID

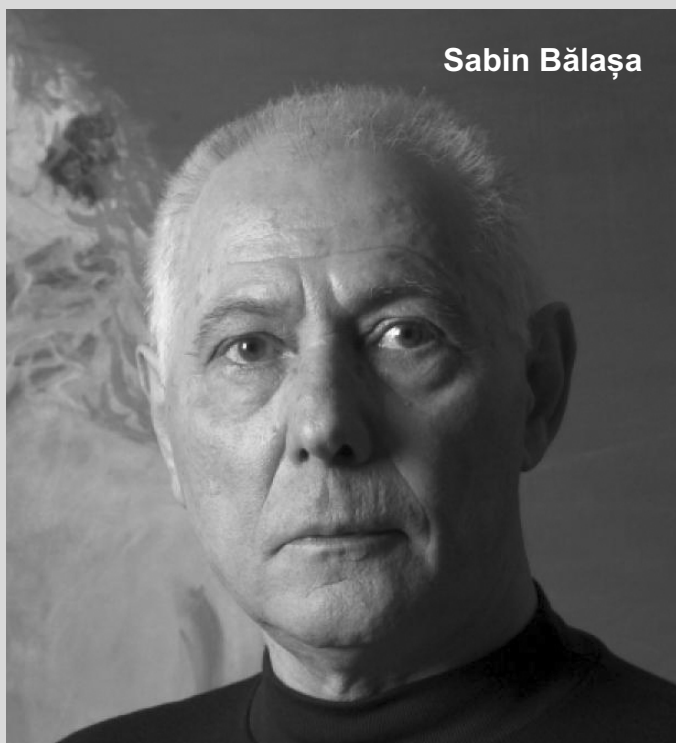
un film de
Mihai Vasile

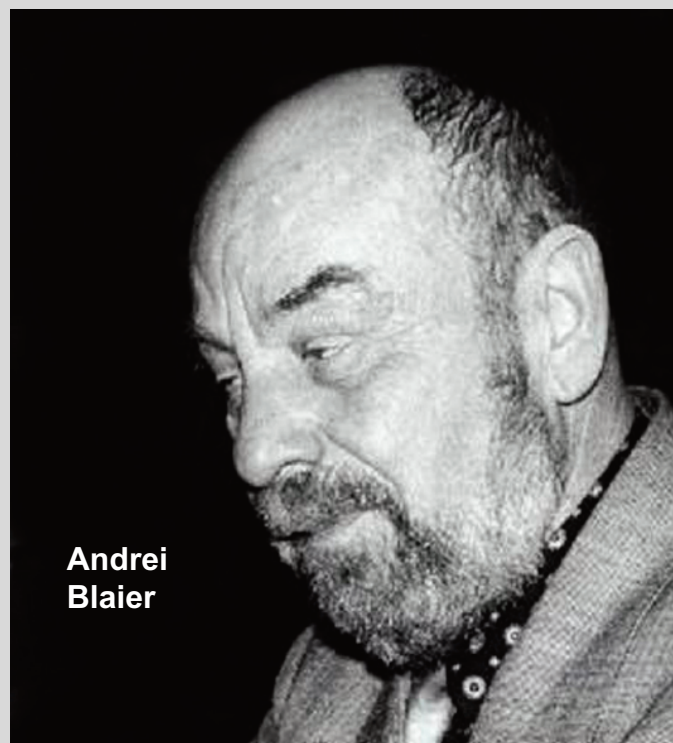
Dario Fo

Sabin Bălașa

**Andrei
Blaier**

Miercuri, 25 martie

Ora 10. Atelierul de semne (partea 1).

Ora 17. Proiecția unui fascinant eseu documentar despre realizarea unuia dintre cele mai importante spectacole care s-au jucat pe scenele teatrelor EQUINOX și MYTHOS.

filmul unui spectacol

IOV

sau

LUNGUL DRUM
AL NOPTII CĂTRE ZI

teme și texte **MATEI CĂLINESCU**
un spectacol de **MIHAI VASILE**

Joi, 26 martie

Ora 10. **Obiceiuri și ritualuri din Maramureș.**

Conferință susținută de doamna **Anca Stanca**, etnolog.

Conferința va fi însoțită de secvențe din filmul **MARAMUREȘ – ȚARĂ VECHĂ, ȚARĂ NOUĂ** (scenariul, imaginea și regia – **Florin Andreescu**).

ANCA STANCA s-a născut în orașul Vișeu de Sus, județul Maramureș. Provenind din această zonă a țării în care tradiția și obiceiurile moștenite din străbuni se păstrează cu sfințenie, a decis, cu mult timp în urmă, să ducă mai departe moștenirea culturală.

Licențiată în etnologie-studii culturale a Uni-

versității de Nord din Baia Mare, încă din timpul studenției s-a implicat în promovarea patrimoniului cultural tradițional, făcând parte din reprezentanții universității care au întâmpinat delegația oficială a Excelenței Sale, Liu Zengwen, ambasadorul Republicii Populare Chineze la București. Desemnată să elaboreze itinerariul de vizitare a principalelor obiective ale Maramureșului, Anca Stanca a prezentat delegației comunitățile rurale autentice, portul popular, tradițiile și obiceiurile specifice Maramureșului, incluzând muzica și gastronomia tradițională. Proiectul s-a finalizat prin înființarea „Asociației de prietenie România-China”, filiala Maramureș, asociație care a avut scopul de a întări relațiile dintre cele două țări, de la segmentul cultural pînă la cel economic.

Stabilindu-se în Prahova în urmă cu 16 ani, pasiunea pentru valorificarea patrimoniului cultural și-a continuat-o ca referent cultural în cadrul Centrului Județean de Cultură Prahova „Acad. Eugen Simion”, unde este coordonatorul multor proiecte care vizează păstrarea și transmiterea tradițiilor străbune. Tîrgurile de măștișoare și de meșteșuguri tradiționale, cu participarea meșterilor populari, artizanilor sau artiștilor plastici, atelierelor de încondeiat ouă, de confecționat măștișoare tradiționale românești sau atelierelor verii pentru copii, unde aceștia

sînt inițiați în tainele meșteșugurilor tradiționale, sînt cele prin care Anca Stanca reușește să păstreze și să transmită mai departe elemente de patrimoniu cultural material și imaterial.

Tradițiile reprezintă moștenirea de preț a trecutului, astfel că pentru ca această moștenire să ajungă și în prezent, etnologul Anca Stanca s-a implicat continuu ca partener și în alte proiecte culturale, dintre care amintim doar cîteva: colaborarea domniei sale ca documentarist al filmului „Focuri sacre”, un amplu proiect de tradiții și obiceiuri prahovene, sub conducerea profesorului Vasile Foçșăneanu din Breaza, imaginea și regia Armand Șoriceanu, o producție a Liceului Teoretic „Aurel Vlaicu” Breaza, proiect aflat sub patronajul Centrului Județean; colaborarea la „Expoziția documentară – de la motive tradiționale la țesături decorative românești”, dedicată aniversării Zilei Universale a lei, cît și colaborarea la implementarea proiectului „Adunați întru tradiții”, amplă manifestare dedicată celebrării „cămășii cu altiță”, element de identitate culturală în România și Republica Moldova, care a fost inclusă pe Lista Patrimoni-

ului Cultural Imaterial al Umanității UNESCO.

Cu numeroase interviuri la televiziuni și expuneri bine documentate din zona etnologiei, a etnografiei și folclorului, doamna Anca Stanca este o personalitate a orașului, un om dedicat promovării tradițiilor străbune românești.

MARAMUREȘ

țară veche, țară nouă
terre ancienne, terre nouvelle

un film de
Florin Andreescu

Joi, 26 martie

Ora 17. Proiecția filmului **MUZEUL ÎNTÎMPLĂRILOR DE CEARĂ**
după spectacolul cu același titlu de **Lucian Vasilescu și Mihai Vasile**
realizat de Teatrul Equinox în anul 2011.

colaj teatral
din creația
poetului
**LUCIAN
VASILESCU**

un film de
Mihai Vasile
imaginea
Mihai Gheorghe

MUZEUL ÎNTÎMPLĂRILOR DE CEARĂ

proiectul
**TEATRUL
POEZIEI**

în distribuție

Ion Streche
Suzana Marin
Mihaela Gaftoi
Luiza Buiac
Diana Streche
Laura Pavliuc
Vlad Petre
Vali Munteanu
Emmanuel Antonescu

Lucian Vasilescu s-a născut la Ploiești, la 23 octombrie 1958. Și-a făcut studiile, inclusiv cele superioare, în orașul natal. Absolvă în 1983 Facultatea de Tehnologia Chimizării țiteiului și Petrochimie din cadrul Institutului de Petrol și Gaze, Ploiești. Între anii 1983-1989 lucrează ca inginer chimist la Borzești și Ploiești. În această perioadă, frecvențează cenaclul *Universitas* condus de prof. Mircea Martin și participă la diferite festivaluri de poezie. Debutează în anul 1988 cu poezie în revista *Amfiteatru*.

După 1990 are o impresionantă activitate publicistică. Scrie la cele mai importante ziare și reviste ale epocii. Dimpreună cu colegi de generație editează reviste literare, participă la mari reuniuni literare, este prezent acolo unde, așa cum spunea o distinsă poetă, „lumii i se taie buricul”. Călătorește mult, se oprește te miri pe unde și citește din cărțile

sale celor care îl ascultă. Este prețuit și respectat de colegii de generație cât și de critici.

Lucian Vasilescu privește lumea cu o luciditate tristă. Moștenește de la Nichita Stănescu oralitatea cu care își strigă emoțiile. O face cu pasiune și fără întreruperi. Este ca un vulcan care erupe continuu spre a trezi conștiințe și a mărturisi ceea ce a văzut și trăit.

Dovadă stau cărțile domniei sale, a căror apariție i-a făcut să tresară pînă și pe cei mai sceptici dintre critici.

Este deținătorul unor prestigioase premii literare, poemele sale au apărut în antologii de poezie românească dintre cele mai importante, atât în țară cât și în străinătate, la creația sa s-au referit importanți critici din generații diferite (Laurențiu Ulici, Romul Munteanu, Dan-Silviu Boerescu, Al. Cistelean, Octavian Soviany, Ion Bogdan Lefter, Alex. Ștefănescu).

Lucian Vasilescu se întoarce, cu prilejul acestui spectacol în premieră, acasă.

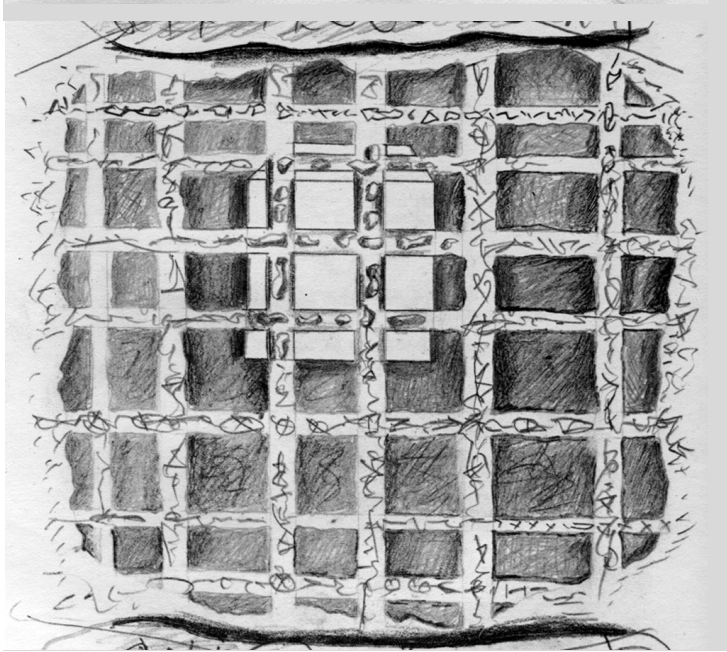
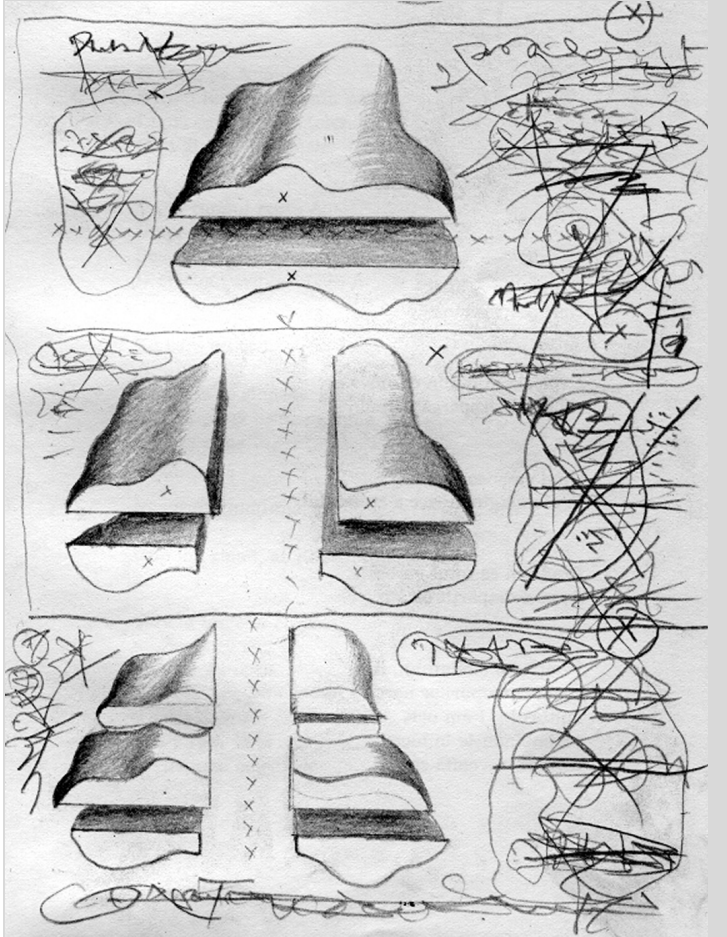
A fost surprins cînd i-am spus că am început să lucrez la el. Mi-a dat acordul său pentru această riscantă și, totodată, plină de bucurie întreprindere.

Lucrînd la spectacolul acesta mi l-am adus deseri în amintire din vremea anilor optzeci cînd ne căzneau să înșelăm cenzura comunistă pentru a pune în paginile (și-așa puține) ale unei reviste studențești ce apărea la Ploiești, ceea ce ne doream să spunem lumii. Nu speram, la vremea aceea, că într-o bună zi va fi altfel.

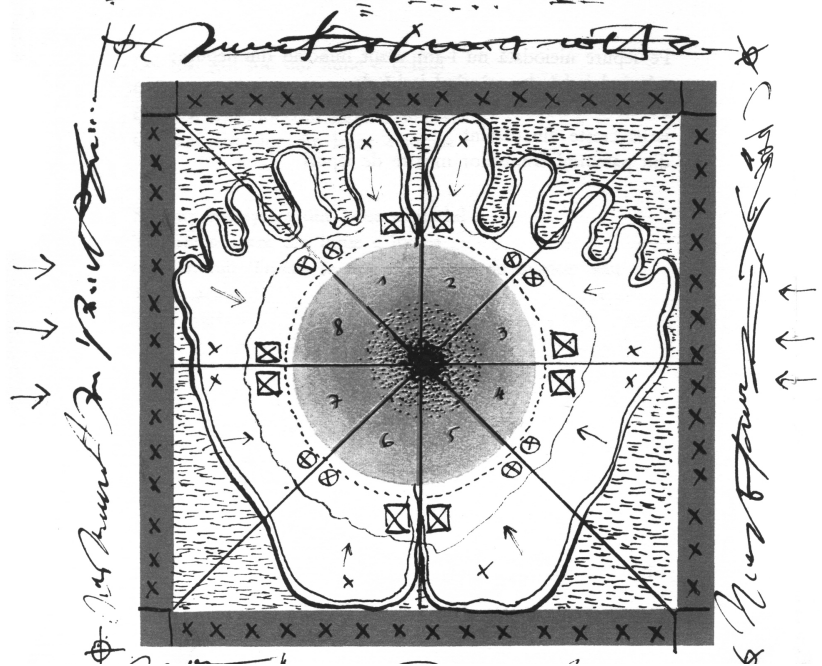
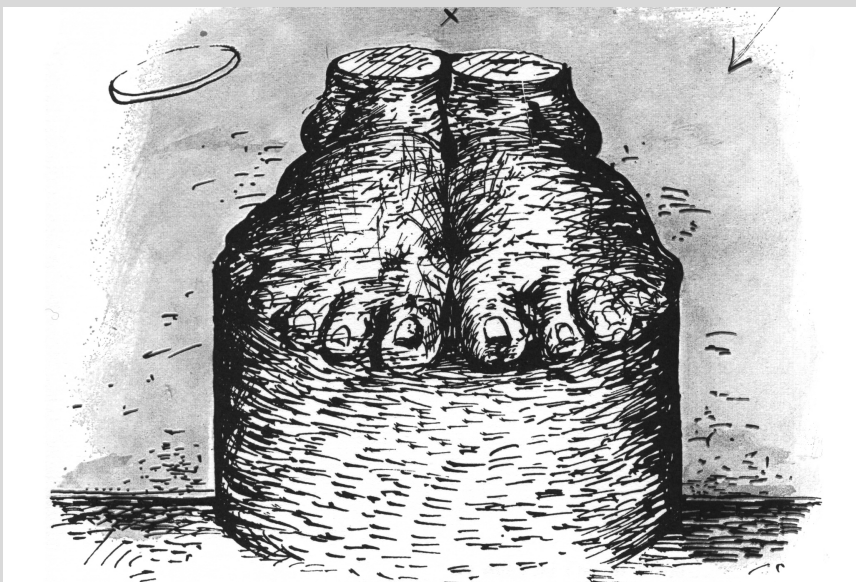
Iată că acum prietenul meu, Lucian Vasilescu are o operă în care și-a pus toate obsesiile, durerile și bucuriile unei vieți trăite din plin.

A fost pentru mine și colegii mei, actorii, o mare bucurie să jucăm acest spectacol.

Mihai Vasile

Vineri, 27 martie
 Ora 10. Atelierul de semne (partea a 2-a).
 Ilustrația de carte
 (Cazul **Nichita Stănescu – Sorin Dumitrescu**)
 Prezintă Mihai Vasile.

Vineri, 27 martie

Ora 17. **Ziua mondială a teatrului.**

Citirea mesajului anual trimis întregii lumi de către de către actorul **Willem Dafoe** în numele Institutului Internațional de Teatru (ITI).

„În vremea tinereții mele, în perioada petrecută la Grupul Wooster, compania de teatru cu sediul în New York, prezentam deseori spectacole, în fața unui public foarte restrâns. Regula era adesea că, dacă numărul de spectatori era mai mic decât numărul de artiști, puteam alege să anulăm reprezentația. Dar nu am anulat niciodată. Mulți membri ai companiei nu erau formați în teatru, ci erau oameni din discipline diverse, reuniți pentru a face teatru. Repetam uneori în timpul zilei și, seara, prezentam spectacolul la care lucram în forma la care ajungeam cu repetițiile. Aceste spectacole, aparent neterminate, prezentate ca lucrări în curs de desfășurare, erau întotdeauna interesante, chiar dacă publicul, care nu era prea numeros, nu judeca întotdeauna corect ceea ce făceam. Lucrul ăsta m-a făcut să realizez că, indiferent de numărul de spectatori, publicul, ca martor, dă teatrului sensul și viața sa.

Experiența comună, în timp real, a unui act creativ, care poate fi observat și proiectat, dar care este întotdeauna diferit, este cu siguranță puterea evidentă a teatrului.

Social și politic, teatrul nu a fost niciodată atât de important și vital pentru înțelegerea noastră despre noi înșine și despre lume.

„Elefantul din cameră” îl reprezintă noile tehnologii și rețelele sociale, care promet conexiune, dar care nu fac decât să-i izoleze pe oameni unii de alții. Deși unele tehnologii pot fi utile, problema necunoașterii a celui care se află la celălalt capăt al comunicării, este profundă și contribuie la o criză între adevăr și realitate.

Deși internetul poate ridica întrebări, foarte rar ne surprinde cu sentimentul de uimire pe care îl creează teatrul. O uimire bazată pe atenție, implicare și o comunitate

spontană a celor prezenți într-un cerc de acțiune și răspuns.

Ca actor și creator de teatru, rămân un credincios în puterea teatrului. Într-o lume care pare să devină din ce în ce mai divizată, controlată și violentă, provocarea noastră, ca oameni de teatru, este să împiedicăm teatrul să fie corupt de o întreprindere comercială dedicată divertismentului prin distragerea atenției sau, așa cum se mai întâmplă uneori, prin conservarea seacă a tradițiilor instituționale. Trebuie, în schimb, să valorificăm puterea sa de a conecta oameni, comunități, culturi și, mai presus de toate, de a ne întreba încotro ne îndreptăm...

Marele teatru înseamnă să ne provocăm modul de gândire și să ne încurajăm să ne imaginăm la ce aspirăm. Sîntem animale sociale, concepute biologic pentru interacțiunea cu lumea care ne înconjoară.

Fiecare simț este o poartă către înțelegere și, prin această înțelegere, definim mai bine cine sîntem.

Prin povestire, estetică, limbaj, mișcare, scenografie – teatrul, ca formă de artă totală, ne poate arăta ce a fost, ce este și cum ar putea fi lumea noastră.”

Ora 17. Premiera spectacolului de teatru **SOLUȚIA ADECVATICĂ** de Dumitru Solomon.
Interpretează actorii Centrului Dramatic Mythos. Regia Mihai Vasile.

SOLUȚIA ADECVATICĂ

apa • liftul • holul • inamicii

patru piese de teatru de

Dumitru Solomon

un spectacol de

Mihai Vasile

în distribuție

Suzana Marin

Luiza Buiac

Adriana Stoica

Diana Săcuiu

Daria Ureche-Tudor

Sâmbătă, 28 martie

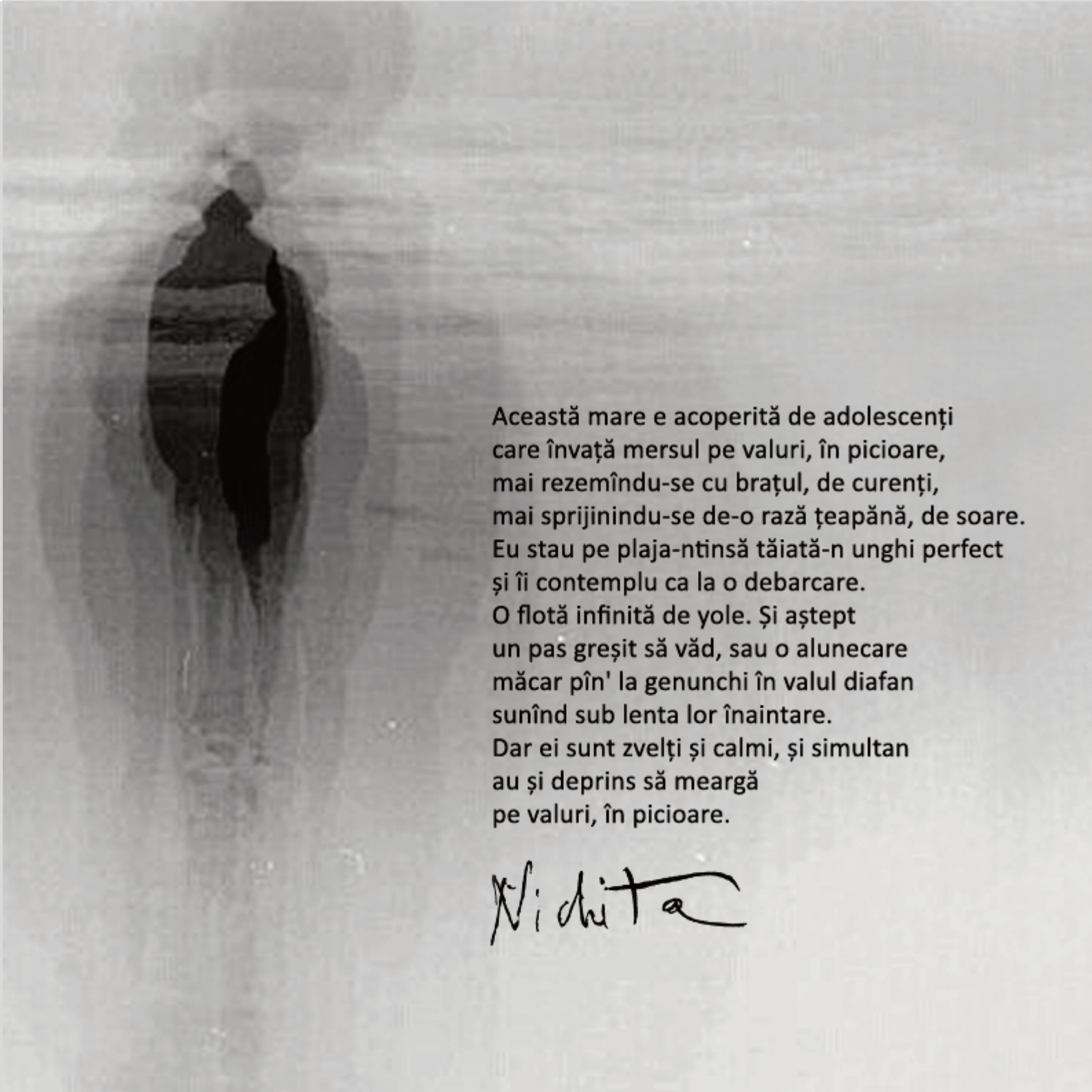
Ora 11. Spectacolul-atelier **ADOLESCENȚI PE MARE.**

Interpretează elevii claselor de actorie ale Școlii de Arte Ploiești.

Adolescenți pe mare

spectacol-atelier susținut de clasele de actorie
prof. Mihai Vasile

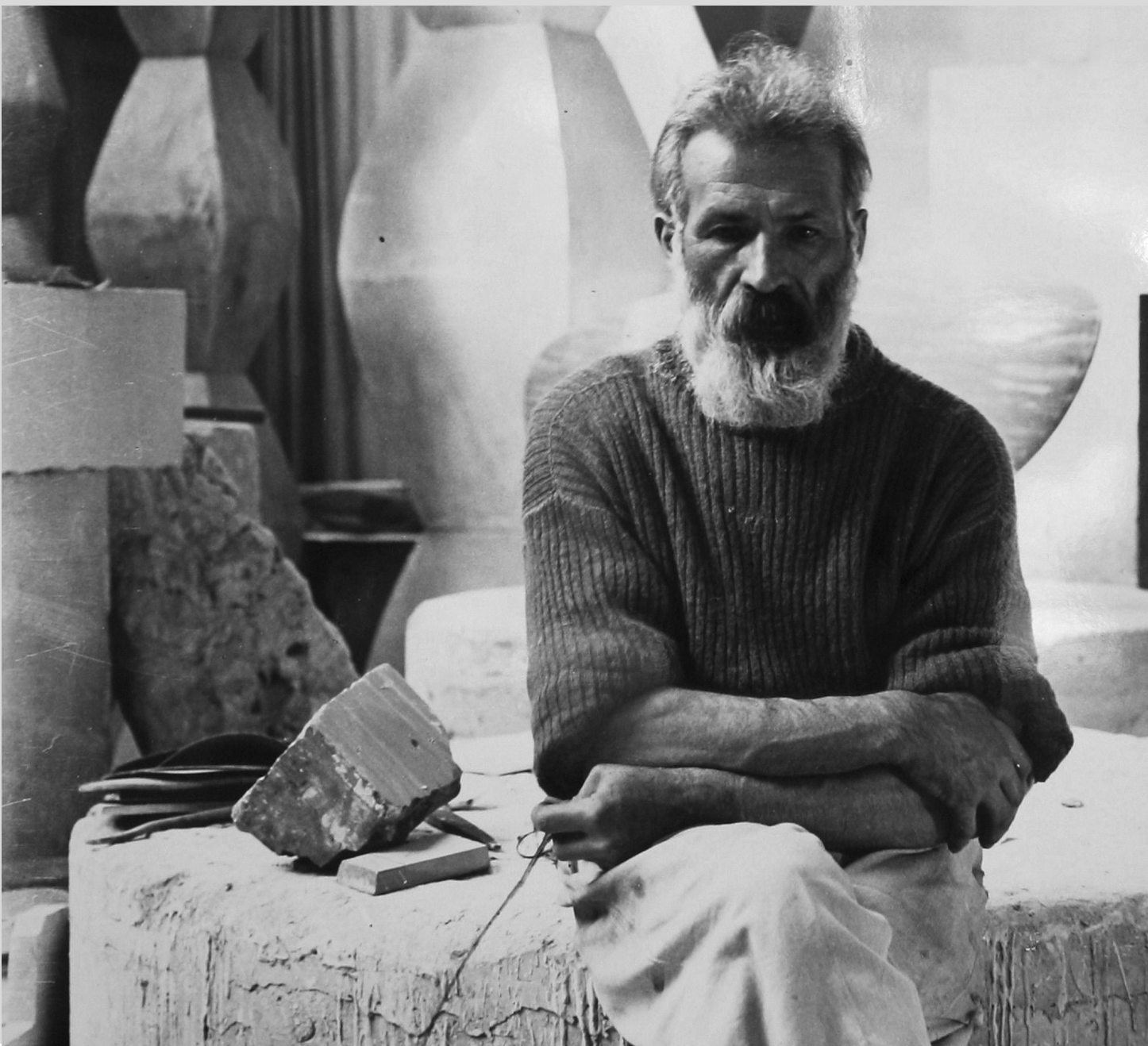
Această mare e acoperită de adolescenți
care învață mersul pe valuri, în picioare,
mai rezemându-se cu brațul, de curenți,
mai sprijinindu-se de-o rază țeapănă, de soare.
Eu stau pe plaja-ntinsă tăiată-n unghi perfect
și îi contemp lu ca la o debarcare.
O flotă infinită de yole. Și aștept
un pas greșit să văd, sau o alunecare
măcar pîn' la genunchi în valul diafan
sunînd sub lenta lor înaintare.
Dar ei sunt zvelți și calmi, și simultan
au și deprins să meargă
pe valuri, în picioare.

Nidita

Sîmbătă, 28 martie

Ora 13. Anul 2026 – anul **Constantin Brâncuși**.

Proiecția filmului documentar **Constantin Brâncuși – 150 de ani de la naștere**
(Producător și realizator **Doina Poenaru**).

Duminică, 29 martie
Ora 11. Atelier de teatru.

Luni, 30 martie

Ora 10. Atelierul de creație literară.

Ora 17. Spectacolul **CONTEMPLAREA LUMII DINAFARA EI** de **Nichita Stănescu**.

Interpretează actorii Centrului Dramatic Mythos.

Scenariul și regia – **Mihai Vasile**.

contemplarea lumii dinafara ei

în distribuție

Suzana Marin

Luiza Buiac

Adriana Stoica

Diana Săcuiu

Daria Ureche-Tudor

Bogdan Mărgărit

Marti, 31 martie

Ora 17. Închiderea atelierelor Universității Libere „Nichita Stănescu”.

Decernarea diplomelor, evaluarea finală.

Proiecția filmului **MĂREȚIA FRIGULUI**

– un poem cinematografic de **Mihai Vasile**, după spectacolul cu același titlu de **Nichita Stănescu**.

nichita stănescu

măreția frigului

În distribuție

Suzana Marin, Mihaela Gaftoi, Luiza Buiac, Emilia Dan Vasile,
Ion Streche, Laura Pavliuc, Diana Streche, Alexandru Ioan Vasile

Scenariul, scenografia și regia artistică

Mihai Vasile

Pentru o mie de cîntece

Pentru o mie de cîntece
am fost mîscent

Nous interrono zeci, nîscent

sunt rîjuri de cîntecul, unul
pentru care am fost mîscent

Nu mî injurîmîbîbî: voi timpuri!

S-ar putea, înalt cum este
cîntecul, unul,

sî fie la urîmî ...

Nichita Stînescu

1973

